

Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Gad) siger, vi skulle se det først. Ja, det er ganske vist ikke rigtigt at tage Gatten af, før man ser Manden; men man gjør dog rigtigt i at forberede sig paa, at dette sker. Jeg skal gjerne indrømme, at saalænge Kanalen ikke er færdig, kan der komme mange Mænd i Veien med Slæder. Tidsffland kan faae Andet at bestille end at anlægge Kanaler. Det kan være, at det preussiske Hegemoni gaar i Graven med det Sæt af Mænd, som nu lever. Det er muligt, at Europas Kort bliver revideret. Alle disse Muligheder ere selvfølgelig til Stede. Det kan ogsaa være, at der strander flere Skibe ved Elmundingen end ved at seile rundt omkring Stagen; der er et Punk: dernede, som muligvis er endnu værre at passere end langs med Syllands Vestkyst. Maaſte ogsaa Udgifterne ved at benytte Kanalen blive saa store, at det ikke kan betale sig at seile derigennem, og muligvis der ogsaa vil vise sig mange Forhindringer paa Grund af, at Kanalen egentlig ikke er indrettet i Handelsens Interesse men af Hensyn til den tydske Flaade, for at tilveiebringe en Forbindelse mellem Wilhelmshafen og Kiel. Alle disse Muligheder er der; men der er dog større Sandſynlighed for, at Kanalen bliver anlagt, og at de Følger for Kjøbenhavns og Danmarks Handel, som heraf resultere, ville indtræde. Vi hør derfor i Tide være forberedte paa at imødegaa den Krisis, som ellers vil ramme os. (Afbrydelse). Det ærede Medlem ved Siden af mig (H. C. Nyholm) nævner ogsaa et andet Middel, hvorved man muligvis kan imødegaa den stærke Konkurrence, nemlig Kanalisering af Limfjorden. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret. Kanaliseringen af Limfjorden vil være et Led i en Kæde af Foranstaltninger til Bedste for Kjøbenhavn og Danmark, og denne Kanalisering lader sig udføre langt lettere og billigere end den tydske, nemlig for 18 Mill. Kroner, hvoraf en væsentlig Del, nemlig over Halvdelen alligevel skal anvendes til Nødhavne. En Nødhavn paa Vestkysten ved Hørboøre og en paa den anden Side ved Kattegattet, nemlig ved Hals, vilde have en uhyperlig og formaalsfjælnlig Veliggenhed. Strømreguleringen, som naturligvis alligevel skal foretages, vil ogsaa koste mange Penge, saa at de egentlige Udgifter ved Limfjordens Kanalisering ikke vil overstige 6—7 Mill. Kroner. — Forudsat, at man vil gaa ind paa de Anstuelser, jeg har udviflet, og billiger, at der ved Kjøbenhavn dannes en Frilager, saa møder uvilkaarligt det Spørgsmaal: Hvad kan det nytte? Væder det sig gennemføre? Ja, borge derfor kan man naturligvis

ikke, og jeg maa tilstaa, at jeg i saa Henseende ikke har Driftighed nok til at æſte en foreløbig Afstemning ved en foreslaet Dagsorden. Men paa den anden Side er der ligesom en Tanke i Luften paa, at det mulig dog kan lade sig gjøre at gennemføre en saadan Sag baade i dette og i det andet Thing. Det er pientſynligt, at der er ved at foregaa en Signalforandring. Tonen i Forhandlingerne er mere afbæmpet, Formen er mere behersket end tidligere og det synes, som om man er slaaet ind paa en flog, maadeholden og mere forsigtig Politik, som efter min Mening i Virkeligheden er den, der sikrest vil føre vore Ideer og vore Anstuelser til Seir. Vi have set, at Konverteringsloven gik rask igjennem, og at man betroede denne Sags Udførelse til et Ministerium, med hvilket man tidt og ofte har vist, at man ikke ſympathiserer, for at bruge et mildt Udtryk. Noget Vignende kunde jo maaſte tænkes med Hensyn til denne Sag, der er af samme Vigtighed, og som har det tilfælles med Konverteringsloven, at den væger sig paa et fuldstændig neutralt Territorium. Man behøver ikke at frygte, at under denne Sags Behandling et Provisorium skal stikke sit Messetohoved op og fordærve Sagen. Denne Sag kan behandles, som om der ikke var andre Sager til i Verden end den. Jeg tror derfor, der kunde være noget Haab om, at et Forsøg, som man efter min Formening er pligtig til at gjøre paa at gennemføre den af mig her berørte særdeles vigtige Sag, mulig kunde blive lønnet med et godt Udfald.

Idet jeg forudsætter, at jeg har truffet det Rette med Hensyn til Reskortsforholdene ved at stille min Forespørgsel til begge de Herrer her tilstedeværende Ministre, idet Toldvæsenet forterer under Finantsministeren og Havnevæsenet under Indenrigsministeren, skal jeg tillade mig at rette følgende Forespørgsel til de nævnte høitærede Ministre:

Agter Regjeringen i indeværende Rigsdagssamling at fremsætte Forslag til Love

- 1) om Anlæg af et Frilager ved Kjøbenhavns Toldbodplads, og
- 2) om Anlæg af en Frilager ud til dybt Vand ved Kysten ud for Blindeinstituttet

i Overensstemmelse med den under 22de Januar 1881 derom afgivne Kommissionsbetænkning?

Finantsministeren (Estrup): Jeg behøver næppe at minde det ærede Thing om, at jeg allerede i Samlingen 1881—1882